

Kirkens indre

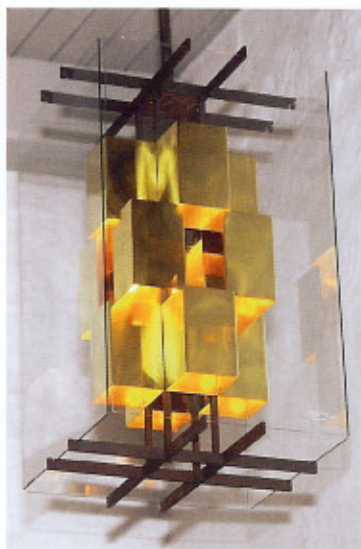
Senmiddelalderens byggeaktivitet begrænsede sig ikke kun til de udvendige partier af kirken. På omtrent samme tid som opførelsen af tårn og våbenhus indsattes krydshvælv i koret som erstatning for det oprindelige bjælkeloft. Krydsribberne hviler på fire piller i rummets hjørner. Pillerne er ikke, som vanlig, faldede. Dette skyldes, at pillerne er murede op af granitkvadre, hvilket ses tydeligst i det sydøstre hjørne. Langs murene løber skjoldbuerne, der er ført op over murkronen.

De brede ribber deler hvælvet op i fire kapper, hvis flige er gennemborede af små spygatter i hvert hjørne, mens der i vestre kappe tillige ses et lille hul. Støttestillerne i vest er muret sammen med den i samme omgang udvidede korbue, der endvidere blev gjort svagt spidsbuet. Korbuens vanger er udstyret med kragbånd i form af simple, runde vulster, og som sokkelsten ses i søndre vange en profileret kvader, der muligvis kan have fungeret som kragbånd i den oprindelige korbue.

I skibets nordøstre hjørne er udstillet en billedkvader, der forestiller en løve i relief, mens den tilstødende side er profileret. Det er altså en hjørnekvader, der oprindeligt kan have været kragsten i korbuens søndre vange, således at menigheden kunne betragte relieffet fra kirkerummet. Kvaderen blev fundet på Slet Søndergård og givet til kirken i 1988.

To af de nu tilmurede, oprindelige vinduer i skibet anes endnu: I den nordlige væg ses et vindue som et halvt bueslag, mens det i 1863 tilmurede vindue i sydmuren nu fremstår som en niche. Rummet har alle dage stået med fladt loft.

Skibet set mod øst med teglstengulv og fladt bjælkeloft, der i koret er blevet erstattet af et krydshvælv.

Johannes Exners tegnestue har sat et virkningsfuldt præg på kirkerummet. Foruden alterbordet har Exner også tegnet kirkens lamper og de små væglamper, der blev ophængt i kirken i 1961.

Detaljer af sydportal. Det lønner sig at kigge nærmere på kapitalernes sydvendte skjolde. Specielt den vingede grif på det vestlige kapital er veludført.

Detalje af billedkvader, nu udstillet i skibets nordøstre hjørne. Kvaderen kan have haft sin oprindelige plads i den nu nedbrudte romanske korbue.

Overgangen mellem skib og tårnrum dannes ved en bred, spidsbuet arkade brudt gennem skibets vestgavl. To billedkvadre er placeret som hjørnesokkel i hver side mod tårnrummet. Motiverne er pga. bænke og kalkrester vanskelige at tyde, men hjørnerne er udført som tovsnoning, mens siderne mod vest formentlig er udsmykket med slyngornamenter. Tårnrummet, der mod vest er udstyret med rundbuet, dobbeltfalset vindue, har muligvis været overhælvvet. I 1889 kunne de senere tilmurede for-tandinger endnu observeres.

Tårnets mellemstokværk, hvorfra der er adgang til kirkeloft og klokkestokværk, står uden åbninger. I murværket er der adskillige smigsten fra kirkens oprindelige vinduer fra sydmurene, hvorfor det må konkluderes, at de øvre stokværk i tårnet blev opført efter at kirkerummet havde fået større vinduer.

Kirkens tagværk, der over skibet er sammensat af spær med to hanebånd, har været nedtaget mindst én gang i løbet af århundrederne. De fleste hane-

Den romanske granitdøbefont består af to elementer: Kummen med det veludførte løverelief samt den cirkulære fod. Alle spor af den formodede oprindelige bemaling er forsvundet. Dåbsfadet fra 1985 anes i kummen.

bånd viser tegn på stor ælde, mens spærene er forholdsvis nye. Hanebåndenes nummerering vidner om en konstruktionsmetode, hvor man før opsætning har lavet et samlesæt, der har lettet arbejdet med at placere tagværkets mange elementer. Den eneste med sikkerhed oprindelige del på kirkeloftet er det solide teglstenshvælv. Over kor og våbenhus består tagværket af spær og kun ét hanebånd.